

بررسی وضعیت طلاق در استان تهران طی سال‌های اخیر

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۴/۲۳

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۵/۲۴

کد مقاله: ۶۰۱۷۲

زینب امیدی^{۱*}، سیدکمال الدین موسوی^۲

چکیده

تحقیق پیش رو نگاهی به آخرین وضعیت طلاق در استان تهران و شهرهای آن دارد، موضوعی که ضرورت پرداختن به آن را می‌باید دروندرو به رشد طلاق در پایتخت به‌ویژه در دهه اخیر دانست. طلاق هم‌چنان از مهم‌ترین آسیب‌های اجتماعی کشور است و به روزرسانی شناخت‌ها در این رابطه می‌تواند زمینه مناسبی را برای درک بهتر ابعاد مساله و تصحیح برداشت‌ها و باورهای قالبی از آن فراهم کرده و به ارتقای فرهنگ جامعه و سالم‌سازی محیط به‌ویژه پیشگیری از پیامدهای طلاق یاری رساند. نوع پژوهش حاضر از نوع تحقیقات توصیفی و روش تحقیق نیز روش مطالعه اسنادی و کتابخانه‌ای است. علت اصلی در انتخاب این روش وجود شرایط اپیدمیک بیماری کرونا و دشواری انجام پیمایش در میان افراد جامعه طی یکی دو سال اخیر بوده است. بررسی داده‌های سالنامه‌های آماری ۹۸-۱۳۹۲ نشان می‌دهند میزان عمومی طلاق در استان تهران به‌طور جدی بالاتر از میانگین کشوری است. اکثر طلاق‌های این استان در فصل تابستان به‌ویژه مرداد ماه رخ می‌دهند. دیگر آن که کمترین میزان طلاق در فصل بهار، به‌ویژه فروردین ماه صورت گرفته و نقطه اوج طلاق‌ها هم برای مردان و هم زنان در سنین ۳۰ تا ۳۴ سالگی قابل ملاحظه است. به‌علاوه، حجم بالایی از طلاق در زن و شوهرهای هم سن و یا با یکی دو سال تفاوت سنی به نفع شوهر صورت گرفته است. پس از این گروه، میزان طلاق در زن و شوهرهایی که بیش از ۱۵ سال سابقه زندگی زناشویی داشته‌اند نیز حجم قابل توجهی را تشکیل می‌دهد، واقعیتی که شایسته تامل و تحقیقات موشکافانه‌تری در آینده خواهد بود.

واژگان کلیدی: زوج و زوجه، میزان عمومی طلاق، استان تهران، فاصله سنی زوجین

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد رشته پژوهش اجتماعی دانشگاه کاشان (نویسنده مسئول)

zeinabomidi13781378@gmail.com

۲. استادیار جامعه‌شناسی و عضو هیئت علمی دانشگاه کاشان